

Medlemmer vil kunne medføre store Uretfærdigheder. Særliges mislig maa dernæst den Bestemmelse siges at være, som gaar ud paa, at Sygekasserne under de omhandlede Forudsætninger skulle optage den Paagjældende, omend hans Helbredstilstand er en saadan, der ellers vilde udelukke ham fra Optagelse. Denne Bestemmelse kan tilføre en Kasse et uberegneligt Antal Medlemmer, om hvem det strax er givet, at de ville komme til at tære paa den. Derimod turde der tale mindst imod at indrømme Udaanen, uagtet den i Bedtægterne fastsatte Aldersgrændse er overstredet. Ligesom Udvalget ved sit Endringsforslag til § 4 med Hensyn til Aldersgrændsen for Optagelse opad er gaaet ud fra, at det ikke er nødvendigt med Hensyn hertil at være meget streng, men at der kan tilstedes Undtaaqelser, saaledes mener det, at det ikke indeholder nogen betydelig Fare for Kasserne at indrømme en legal Undtaaqelse fra den fastsatte Norm i saa Henseende under de heromhandlede Forhold. Udvalget foreslaar derfor af Lovforslagets § 6 kun at bevare det, at Optagelse i den nye Kasse, til hvilken en Person ellers vilde have Udgang, ikke kan nægtes ham, fordi han har overstredet den i sammes Bedtægt fastsatte Aldersgrændse, og i Forbindelse dermed at beholde den i § 6, 2det Stykke givne Regel, at den i Følge § 14 ellers gjældende Frist for Hjælps Ydelse ikke skal gjælde for den, der optages under de her forudsatte Forhold.

Denne Indskrænkning af Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 gjør det imidlertid nødvendigt at hjælpe de paagjældende Personer paa anden Maade, naar Helbredstilstanden staar i Veien for deres Optagelse i den nye Kasse. Bestaar den tidligere Kasse fremdeles som anerkjendt, frembyder der sig den Udvei, at lade dem beholde deres Medlemsret i denne, uagtet de efter de almindelige Regler vilde være udtraadte. Ved en saadan Regel gaar man ikke denne Kasse for nær. I alt Fald er det at paalægge den at beholde sine svageelige Medlemmer, der flytte bort eller af anden Grund komme udenfor dens Ramme, en Tvang, der synes langt mere naturlig, end at paalægge en ny Kasse at optage dem udenfor de normale Helbreds-betingelser. Den gamle Kasse har dog havt disse Medlemmers Bidrag, medens den nye, uden endnu at have faaet noget Bidrag, maa være belavet paa Udgift for deres Skuld.

En Indbending mod en saadan Ordning, hvorpaa der maa lægges nogen Bægt, er den, at Medlemmernes Bevarelse i den gamle Kasse under de omhandlede Forhold udsætter for den Fare, at den gjensidige Kontrol med

Hensyn til Simulation, hvorpaa Bedtægterne kunne have lagt Bægt, bliver umulig eller uovertommelig.

Over denne Banstuelighed tror Udvalget at man vil naae ved en Ordning, der tillader den gamle Kasse, i hvilken Medlemsretten bevares, at begjære, at den nye Kasse, til hvilken den paagjældende Person vilde havt Udgang, bortset fra Helbredet, skal paatage sig Om sorgen for Medlemmet, men for den gamle Kasses Reaning, saaledes at Dnjærelse mellem Kasserne ved Nærets Slutning finder Sted. Den paagjældende Person har altsaa vel Medlemsretten i den gamle Kasse, men den nye Kasse bestrider det til Sygdomsforsikringen hørende, for hans Vedkommende som Fuldmægtig for sin Kasse. Denne Ordning forudsætter, som bemærket, at den tidligere Kasse vedblivende bestaar som anerkjendt. Er dette ikke Tilfældet, maatte man søge anden Udvei for at hjælpe de paagjældende Personer. Udvalgets Flertal har dog ment, at det ikke vilde være i en Lov om de frivillige Sygekasser, at Løsningen af dette Tilfælde vilde finde den naturlige Plads. Vilde man nemlig gaa til her at paalægge Kommunen en Uderelsespligt, vilde man nærmere sig til den Ordning, der gjør Kommunen til Sygekasse, og derved komme udenfor det nærværende Lovforslaags Ramme. Udvalgets Flertal har derfor ikke foreslaaet nogen Regel for dette Tilfælde, hvorimod et Mindretal (Chr. Nielsen og Th. Nielsen) foreslaar, at i et saadant Tilfælde skal den nye Kasse være pligtig til at optage den, hvis Helbred efter de almindelige Regler vilde udelukke ham, men at de Udgifter, der derved paadrages den, skulle den erstattes af det Offentlige, d. v. i. den Kommune, der efter de almindelige Regler vilde have at udrede Sygehjælp. Selvfølgelig maa da denne Ydelse af Kommunen ikke betragtes som Tattighjælp, ydet den paagjældende Person.

Efter det Bemærkede foreslaar Udvalget 1ste Stykke af § 6 affattet paa følgende Maade:

„Bortfalder en Persons Ret til at være Medlem af en anerkjendt Sygekasse derved, at han fraklytter det Sted eller træder ud af det Fag, den Kreds af Personer eller den Forretning, som Kassen ifølge sine Bedtægter omfatter, eller bortfalder en Sygekasses Anerkjendelse, og Vedkommende derefter inden 2 Maanedes Forløb begjærer sig optaget i en anden anerkjendt Sygekasse, til hvilken han efter de for denne gjældende Regler om de personlige Betingelser maatte have Udgang, kan Optagelse i Kassen ikke nægtes ham, fordi han har overstredet den i